

Καὶ ὅμως ἐπιζῆ ἐν Αἰγίνῃ ἀκόμη εἰς ἄνθρωπος ἐκ τῆς Παλαιοχώρας, γραία 117 ἑτῶν, ἐνθυμουμένη καὶ περιγράφουσα τὸν βίον τῆς πόλεως, τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ τελευταία κάτοικος.

"Οταν καὶ αὕτη κλείσῃ τοὺς ὄφθαλμους, ἡ Παλαιοχώρα θὰ μεταβιβασθῇ εἰς τὴν κυριαρχίαν τῶν μύθων καὶ τῶν θρύλων, οἱ ὄποιοι ως αἱ ἀράχναι ἐπὶ τῶν ἔρειπίων, ὑφαίνουν καὶ οὗτοι τὴν ιστορίαν τῶν ἐγκαταλειμμένων, τῶν νεκρῶν συνοικισμῶν, τῶν ὄποιων ἀπαντᾶ τις πολλάκις τὰ λείψανα ὑπὸ τὰ παραστατικὰ ὄντα καὶ Χαλασμένη, Βουλιαγμένο χωρὶς καὶ ἄλλα ἀνάλογα.

Μάρτιος τοῦ 1900.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Σ. ΛΥΚΟΥΔΗΣ

ΑΝΤΗΛΙΑ

ΣΚΕΙ μακρὺ στὸ δρόμο μὶὰ φορὰ
Εἶδα νὰ λάμπῃ σὰν διαμάντι κάτι
Κ' ἔτρεξα νὰ τὸ πάρω μὲ γαρά,
Μὰ βρέθη ἐνὸς γυαλιοῦ θαμπὸ κομμάτι !!

Κ' ἔκει μακρὺ στὸ δρόμο τοῦ γιαλοῦ
Ἐλάμψανε δυὸ μάτια ἔρωτεμμένα
Κ' ἔτρεξα εὐθύς . . . μὰ κύτταξην ἀλλοῦ . . .
Τὰ μάτια δὲν θὰ λάμψηνε γιὰ μένα.

'Ο ἥλιος στὰ σπασμένα τὰ γυαλιά
Κι' ὁ ἔρως μέσ' τὰ μάτια ποῦ γελοῦνε,
Δεν ἔγουν γιὰ καθένα ἔκει φωληά.

Χαρά στους ποῦ δὲν τρέγουν γιὰ νὰ βροῦνε
Τὴν ψεύτικη στὸν κόσμο ἀντηλιά
Κι' ὅλο νὰ ζοῦν στὴ πλάνη προτιμοῦνε . . .

ΤΑΚΗΣ ΚΑΝΔΗΛΩΡΟΣ